

www.jaumebartumeu.ad

Apunts d'actualitat
22 de febrer del 2007

SERIOSITAT O CARNAVAL?

El conseller general, Joan GABRIEL, fins l'any 2005 secretari general del PLA i encara avui membre destacat de la direcció política d'aquell partit, té un coneixement molt i molt aproximat de la Constitució.

Ho va demostrar el dia 31 de gener al Consell General quan va trepitjar, sense cap mena de prevenció, l'article 53 de la Constitució que estableix, sense embuts, que els membres del Consell General "...no estan sotmesos a mandat imperatiu de cap classe."

El conseller Joan GABRIEL va adoptar un acord com a Síndic i quatre dies després es va doblegar davant el mandat imperatiu que li va donar el cap de Govern, es va fer enrere del que havia votat i va dir públicament que havia dit que no i ara l'obligaven a dir que sí.

Davant d'aquell reconeixement públic, vaig haver de manifestar en nom del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, que el conseller general i Síndic, Joan GABRIEL, no respectava la Constitució i que el seu reconeixement públic que estava sotmès a un mandat imperatiu viciava aquella votació d'inconstitucionalitat.

La crítica no agrada al Síndic que, trepitjant el nostre dret a assistir al Consell General i no prendre part en una votació –dret que ens reconeix l'article 4 del Reglament del Consell General– ens va fer fora de la sala manant-nos que "desallotgèssim" els escons que el poble andorrà ens ha confiat.

No era pas la meva intenció portar aquesta qüestió als apunts d'actualitat, però l'estirabot del Sr. Joan GABRIEL el dilluns de Carnaval, volent saltar-se la Constitució i aconseguir, per la via de no se sap quin informe jurídic, que el Consell General passi a tenir trenta membres, posa novament d'actualitat la qüestió.

Jo diria que dramàticament d'actualitat.

Perquè és dramàtic que aquell que hauria d'haver estat un president imparcial d'un Consell General sense majoria absoluta faci un salt endavant en la seva ignorància constitucional. I el faci per intentar tapar les vergonyes de la seva manca de respecte a la Constitució en la seva actuació dels dies 29, 30 i 31 de gener del 2007.

Diu el Síndic que es considera "la marioneta de l'oposició". Em sembla que ha perdut el nord. Tot el país va veure el dia 31 de gener que, si era la marioneta d'algú, era d'Albert PINTAT, aquest "amo i patró" d'empreses públiques i de grups parlamentaris, que és qui va obligar a desdir-se o el va sotmetre, públicament i sense posar-s'hi guants, a un mandat imperatiu.

Si al conseller general i Síndic Joan GABRIEL li hagués quedat la més minsa espurna de sentit de responsabilitat política hauria promogut una trobada del conjunt de l'arc parlamentari per parlar de la qüestió que ha llençat al vol el dilluns de Carnaval. Però, òbviament, el que intenta és només una fugida endavant sense cap mena de sentit d'Estat.

Ni un dilluns de carnaval es pot pretendre que ell i el seu partit puguin tirar endavant una reforma de l'article 52 de la Constitució, en el sentit que ell la planteja, i aplicar-la el mes de setembre vinent.

Una reforma que no només comportaria modificar l'article 52 sinó, també, la Llei electoral i del Referèndum.

Com podria funcionar una Sindicatura elegida en base a la Constitució vigent amb un Consell General que tindria dos membres suplementaris?

Com "quadrarien", en el marc constitucional, trenta consellers? Dit altrament, ens pot explicar Joan GABRIEL si quinze és un número divisible entre set?

O pensa ja Joan GABRIEL proposar una modificació de la Constitució i la Llei eliminant la representació paritària -igual- de cadascuna de les set parròquies?

Només des del desconeixement més absolut del procés constituent i dels equilibris institucionals -entre representació territorial i representació nacional- que es van concretar en el pacte constitucional es pot pretendre alterar la composició del Consell General i situar a dos membres suplementaris, del partit liberal en aquest cas, als escons de Casa de la Vall.

www.jaumebartumeu.ad

Què faria el Síndic a la Comissió Permanent, per exemple, si els tres consellers socialdemòcrates i els tres consellers liberals quedessin empatats? Cap a on es decantaria? I a la Sindicatura, on els socialdemòcrates només hi tenim un representant? Algú en té, avui, cap dubte?

És transparent que el que pretén Joan GABRIEL és que a la nòmina del Consell General hi figurin, des del mes de setembre, setze (16) consellers generals liberals, dos més dels que el poble els va donar el dia 24 d'abril del 2005.

I deien que havien entès el missatge!!!